

als die van de Amundi-etf. De index die beide etf's volgen lijken dan ook erg op elkaar. De etf is met een doorlopende kostenfactor van 0,2 procent per jaar, waar met name de beheervergoeding in zit, iets duurder dan de etf van Amundi.

SLOTSOM

iShares biedt op een efficiënte manier toegang tot staatsobligaties uit de eurozone van hoge kwaliteit. Deze tracker volgt de index voor een groot deel door de onderliggende obligaties te kopen en leent een deel van de effecten uit om extra rendement te maken.

Het effectieve rendement (koersresultaat plus couponbeta-

ling) van minder dan 1 procent is laag, maar daarin is deze obligatie-tracker bepaald niet uniek. Alleen nog lagere rentes en bijbehorende hogere obligatiekoersen zullen de etf tot nog hogere niveaus tillen de komende tijd. Maar dat geldt voor alle etf's die zich richten op Europese, hoogwaardige staatsobligaties.

**ALLE DRIE DE
ETF'S VOLGEN HUN
VERGELIJKINGS-
INDEX OP EEN
ANDERE MANIER**

OMLAAG? JA GRAAG!

door
**Schukken
& Kerdel**

In de jaren na het faillissement van Lehman Brothers regeerde de angst op de beurs en veel beleggers besloten: "Dit nooit meer, aandelen zijn gewoon niet voor mij". Nu er na zes jaar stijgende beurzen weer overall records worden verbroken, slaat de twijfel toe. Staat er toch niet een pot met goud aan het eind van de aandelenregenboog? Ook een veelgehoorde reden: "Ik moet wel beleggen, want op mijn spaarrekening verdien ik helemaal niks".

Maar wat we, ondanks ons hervonden optimisme, diep in ons hart best weten, is dat je jezelf niet rijk moet rekenen als je alleen belegt als de koersen al fors zijn gestegen. Niet alleen omdat de kans dan steeds groter wordt dat de groei afvlakt of omslaat in een scherpe daling, maar ook omdat je bij hoge koersen veel betaalt voor te ontvangen dividend. En die dividenden blijken veel stabielere te zijn dan de grillige beurs. Dus wie juist in angstige tijden in aandelen belegt, koopt deze relatief constante bron van inkomsten in de uitverkoop.

Willen we daarmee zeggen dat je beter niet kunt instappen nu de beurs al zover is gestegen? Zeker niet! Er kunnen uitstekende redenen zijn om juist wel in te stappen, alleen hebben die weinig met de stand van de beurs te maken. Een van die redenen zien we als vroege veertigers van dichtbij. Veel van onze vrienden realiseren zich dat ze nog te weinig voor hun pensioen opzij hebben gezet. Ze vormen de voorhoede van een nieuwe tijd. We wisselen vaker van werkgever, terwijl pensioenregelingen worden afgeslankt. En het legioen zelfstandigen dat voor hun pensioenopbouw volledig op hun eigen discipline is aangewezen, groeit.

We vertellen die vrienden allemaal hetzelfde: sluit je af voor nieuws over lage rentestanden en voorspellingen over de beurs. Hou een buffer aan voor onvoorziene omstandigheden en beleg het geld dat je voor later vrij kunt maken in een wereldwijd gespreide aandelenportefeuille tegen lage kosten. En doe dat elk jaar opnieuw, tot je dichterbij je pensioenleeftijd komt. Als het kapitalisme blijft bestaan, worden beleggers voor risico beloond en zullen die aandelen je een betere kans geven op een acceptabel rendement, dan een 'veilig' bankspaar alternatief. Door die jaarlijkse beleggingsdiscipline en lange tijdshorizon maakt het minder uit of de stand van de beurs op dit moment nou hoog of juist laag zal blijken te zijn. Koersen zijn volatiel, dus je zult naast mooie ritten omhoog, waarschijnlijk regelmatig flinke dalingen voor de kiezen krijgen. Maar daarmee creëer je ook de kans dat je aandelen tegen een bodemprijs blijkt te hebben gekocht. Dat laatste is wel minder simpel dan het klinkt: kopen in een dalende markt gaat tegen onze natuur in. Voor succes moeten we daarom ook leren juichen bij een dalende beurs.

Jolmer en Marius zijn auteurs van 'De Beleggingsillusie'. Ze streven ernaar beleggingsillusies te ontmaskeren en beleggers een eenvoudig alternatief te presenteren.